

- konieczność integracji planowania przestrzennego i planowania rozwoju transportu – uwzględniając nadrzędną rolę planowania przestrzennego (działanie o charakterze generalnym); zwracanie szczególnej uwagi na lokalizację obiektów o silnym generowaniu ruchu w relacji z całym organizmem miejskim;
 - organizacja obsługi transportowej danego obszaru powinna być zbliżona do kształtu docelowego, zbieżnego z polityką transportową miasta od początku jego zagospodarowywania;
 - przekształcenie przestrzeni miejskiej w obszarach śródmiejskich powinno z jednej strony ograniczać indywidualny ruch samochodowy, zaś z drugiej zapewniać szybkie i wygodne dotarcie do celu przy użyciu środków transportu publicznego (w szczególności szynowego i rowerowego) wraz z uwzględnieniem dogodnych, bezpiecznych i atrakcyjnych warunków ruchu pieszego – co ma na celu zwiększenie atrakcyjności tych obszarów; zwracać należy jednak uwagę na lokalne potrzeby społeczności oraz ich wrażliwość, by prowadzona polityka transportowa w obszarach śródmiejskich nie zachwiała warunkami życia ich mieszkańców oraz funkcjonowania lokalnych przedsiębiorców;
 - rezerwy terenowe pod szlaki komunikacyjne:
 - władze samorządów gminnych powinny wyznaczać rezerwację terenów pod przyszłe inwestycje infrastrukturalne, wykonując przy tym wielowariantowe analizy przebiegu poszczególnych planowanych tras komunikacyjnych zawartych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (dla których należy uzyskać również ocenę oddziaływania na środowisko), urealniając wskazany ostatecznie przebieg do uchwalenia go w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a także zabezpieczając kapitał potrzebny pod te inwestycje;
 - przez władze samorządowe innych szczebli oraz instytucje rządowe powinny być podjęte podobne działania, przy uwzględnieniu priorytetów w odniesieniu do terenów zurbanizowanych; umożliwi to właściwe zagospodarowanie przestrzeni gminom w stosunku do przebiegu ponadlokalnych szlaków transportowych przez ich obszar;
- c) organizacja i zarządzanie transportem:
- transport publiczny:
 - przedstawienie atrakcyjnej oferty usług transportu publicznego na bazie planów zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, uwzględniając, dostosowując i zapewniając: odpowiednie taryfy i ich elastyczność, czas i wygodę podróży, kompletność i aktualność informacji pasażerskiej, dogodne powiązania pomiędzy różnymi środkami transportu, niezawodność środków transportu oraz bezpieczeństwo w pojeździe, na przystanku i w drodze do niego;
 - dostarczenie usługi publicznej należytej jakości (co wymaga zaangażowania zarówno jednostek samorządu terytorialnego, ale również innych organów władzy, podejmujących działania, np. we